

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er i store træk en genfremsettelse af tidligere fremsatte forslag, se Folketingstidende 1978-79, forhandlingerne, sp. 412 og 1366 samt tillæg A, sp. 597.

Hovedsigtet med forslaget er dels at udnytte det flertal, som den socialdemokratiske skatte- og afgiftsminister konstaterede i Folketinget den 18. maj 1978 (sp. 10147):

at der var et flertal i folketinget for at begrænse rentefradragsreglerne, for en beskatning af egentlige kapitalgevinster, for en forenkling af det nuværende indkomstkattesystem og for en forhøjelse af bundfradraget og forlængelse af proportionalstrækket.

Forslagets andet hovedsigte er at fremhæve de centrale områder for en kommunistisk skattereform, som giver en mere retfærdig byrdefordeling.

Ved første behandling den 2. maj 1978 gik kritikken nærmest på, at forslaget kom for tidligt og vi burde afvente den socialdemokratiske regerings oplæg til en skattereform. Ved førstebehandlingen efter SV-regeringens dannelse, den 31. oktober 1978, var der kun tale om en total afvisning af forslaget fra regeringens side, og det siger lidt om socialdemokratiets magtesløshed i denne borgerlige regering.

Presset fra befolkningen er ikke blevet mindre. Sidst har anlægs- og bygningsgruppen i SID udtalt, at skattereforplanerne skal virkeliggøres med effektivt indgreb i fradragsjunglen som første fase.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har udgivet en studie i ulighed: »Private pensionsordninger – opsparing eller skattefidus?«. Pjecen indeholder en række eksempler på, hvordan de gældende skatte-regler for pensionsordninger kan udnyttes af de mere velhavende befolkningsgrupper til at nedbringe skat og opsamle store formuer til alderdommen. DKP foreslår, at alle formuegevinster medregnes til den skattepligtige indkomst, og det betyder selvfølgelig også, at de løbende udbetalinger fra fonds skal beskattes.

Der synes at gælde en praktisk taget ufravigelig regel med hensyn til regeringens og folketingets behandling af forslag, der fremkommer fra DKP. Ved fremkomsten afvises de som komplet uantagelige, eller også – efter at DKP på ny er kommet i folketinget – syltes de i udvalg. En passende tid efter, når det kan påregnes, at offentligheden har glemt, hvem den oprindelige forslagsstiller var, dukker hovedprincipperne i dem imidlertid op igen, men nu i en ændret udformning, der kan give det udseende af, at regeringen selv er initiativtager.

Sådan er det også gået med det skattelovsfor-slag, som DKP udarbejdede i 1964, og som gik ud på at fjerne alle fradrag i de skattepligtige indkomster og derefter beskatte indkomsterne efter en skatteskala, der virkelig lagde byrderne på de bredeste skuldre. Forslaget blev ved sin fremkomst fejlet af bordet. Men adskillige år efter viste det sig, at de tanker, der indeholdt, alligevel havde vundet regeringens opmærksomhed. Nu var det blot den selv, der havde fundet på, at fradragsreglerne skulle saneres, helst i så vid en udstrækning, at der ingen fradrag blev tilbage, og et indkomstska-teudvalg bestående af eksperter blev sat til at arbejde med tanken.

Dette udvalg er indtil nu fremkommet med ikke mindre end tre betænkninger, hvoraf den sidste, hvad ophævelsen af skattefradragsene angår, til forveksling er sammenfaldende med DKPs oprindelige forslag. For så vidt må betækningsudkastet betegnes som positivt. Med hensyn til fordelingen af skatterne, efter at fradragsene er afskaffet, er udvalget imidlertid ikke gået videre end den nu-gældende skatteordning, hvad der bl. a. indebærer en utilstrækkelig skatteprogression og en fortsat lemfældig holdning til skattesnyderiet, der ifølge DKPs skøn løber op i et beløb svarende til »sorte« indkomster på omkring 18 mia kr. om året.

Til afhjælpning af disse mangler tjener den ajourføring af DKPs tidligere skattelovsfor-slag, som belyses i det følgende.

Til præcisering af forslagens sigte og rækkevidde skal oplyses, at det kun vedrører indkomstbeskat-